

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΜΕΤΡΩΝ

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από τον Δικαστή Γεώργιο Πλαγάκο, Πρόεδρο Πρωτοδικών χωρίς τη σύμπραξη Γραμματέως

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριό του τη 17.5.2019, για να δικάσει την υπ' αρ. Καταθ. ...4.2019 αίτηση με αντικείμενο την αναστολή εκτέλεσης διαταγής πληρωμής κατ' άρθρο 632 παρ.3 ΚΠολΔ

ΤΗΣ ΑΙΤΟΥΣΑΣ ανώνυμης εταιρίας με την επωνυμία «...» και έδρα τη ..., νομίμως εκπροσωπούμενης, Α.Φ.Μ: ..., η οποία παραστάθηκε στη δίκη δια του πληρεξουσίου δικηγόρου της Θεμιστοκλή Κεφάλα, ο οποίος κατέθεσε προτάσεις και ζήτησε να γίνουν δεκτά τα αναφερόμενα στην αίτησή τους και σε αυτές, κατά της

ΚΑΘ' ΗΣ Η ΑΙΤΗΣΗ ανώνυμης εταιρίας με την επωνυμία «...» και έδρα την ..., νομίμως εκπροσωπούμενης, Α.Φ.Μ: ..., η οποία παραστάθηκε στη δίκη δια της πληρεξουσίας δικηγόρου της Γιώτας Δουκακάρου, η οποία κατέθεσε προτάσεις και ζήτησε να γίνουν δεκτά τα αναφερόμενα σε αυτές και να απορριφθεί η αίτηση.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Με τη θέσπιση του ν.4335/2015 καταργήθηκε το άρθρο 938 ΚΠολΔ, το οποίο ρύθμιζε την αίτηση αναστολής της αναγκαστικής εκτέλεσης, και πλέον κατ' άρθρο 937 παρ.1γ' ΚΠολΔ η αίτηση αναστολής κατά της αναγκαστικής εκτέλεσης στον πρώτο βαθμό δικαιοδοσίας χορηγείται μόνον επί άμεσης εκτέλεσης (αφαίρεση κινητών και αποβολή από ακίνητο κατ' άρθρα 942 και 943 ΚΠολΔ αντίστοιχα) και όχι επί έμμεσης εκτέλεσης, δηλαδή επί εκτέλεσης για την ικανοποίηση χρηματικών απαιτήσεων. Περαιτέρω, κατ' άρθρο 632 παρ.3 ΚΠολΔ η άσκηση ανακοπής κατά της διαταγής πληρωμής δεν αναστέλλει την εκτέλεσή της αλλά το δικαστήριο, ο δικαστής του οποίου εξέδωσε τη διαταγή πληρωμής, δικάζοντας κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δύναται να χορηγήσει αναστολή μέχρι την έκδοση της οριστικής απόφασης επί της ανακοπής. Στην προκειμένη περίπτωση με την υπό κρίση αίτηση η αιτούσα εκθέτει τα ακόλουθα: Εκδόθηκε εις βάρος της η υπ' αρ. .../2019 διαταγή πληρωμής του Δικαστή του Δικαστηρίου αυτού, με την οποία

διατάχθηκε να καταβάλει στην καθ' ης το χρηματικό ποσόν των 219.955,97 ευρώ πλέον τόκων και εξόδων. Την 3.4.2019 της επιδόθηκε αντίγραφο εξ απογράφου πρώτου εκτελεστού της διαταγής πληρωμής με την από ....3.2019 επιταγή προς πληρωμή συνολικού ποσού 228.634,89 ευρώ. Άσκησε κατά της διαταγής πληρωμής ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου την υπ' αρ. ....4.2019 ανακοπή κατ' άρθρο 632 ΚΠολΔ, για την οποία ορίσθηκε δικάσιμος η 17.5.2019. Η εκτέλεση της διαταγής πληρωμής θα έχει ως συνέπεια, λόγω του μεγάλου μεγέθους της χρηματικής απαίτησης, τον οικονομικό κλονισμό και ενδεχομένως την κατάρρευση της αιτούσας ελλείψει ρευστότητας. Για τους λόγους αυτούς, ζητεί να γίνει δεκτή υπό κρίση αίτηση, να διαταχθεί η αναστολή εκτέλεσης της υπ' αρ. .../2019 διαταγής πληρωμής του Δικαστή του Δικαστηρίου αυτού και της από 29.3.2019 επιταγής προς εκτέλεση κάτωθι αντιγράφου του πρώτου εκτελεστού απογράφου της διαταγής πληρωμής μέχρι την έκδοση οριστικής απόφασης επί της ασκηθείσας ανακοπής της και να καταδικασθεί η καθ' ης στα δικαστικά έξοδά της. Από το περιεχόμενο και δη από τα αιτήματα του δικογράφου προκύπτει ότι στο υπό κρίση δικόγραφο σωρεύονται αναστολή εκτέλεσης της διαταγής πληρωμής κατ' άρθρο 632 παρ.3 ΚΠολΔ και αναστολή κατά της αναγκαστικής εκτέλεσης. Με αυτό το περιεχόμενο και αιτήματα η αίτηση αναστολής κατά της από 29.3.2019 επιταγής προς εκτέλεση κάτωθι αντιγράφου του πρώτου εκτελεστού απογράφου της διαταγής πληρωμής είναι απαράδεκτη, διότι με τη θέσπιση του ν.4335/2015 καταργήθηκε το άρθρο 938 ΚΠολΔ, το οποίο ρύθμιζε την αίτηση αναστολής της αναγκαστικής εκτέλεσης και πλέον κατ' άρθρο 937 παρ.1γ' ΚΠολΔ η αίτηση αναστολής κατά της αναγκαστικής εκτέλεσης στον πρώτο βαθμό δικαιοδοσίας χορηγείται μόνον επί άμεσης εκτέλεσης (αφαίρεση κινητών και αποβολή από ακίνητο κατ' άρθρα 942 και 943 ΚΠολΔ αντίστοιχα) και όχι επί έμμεσης εκτέλεσης, δηλαδή επί εκτέλεσης για την ικανοποίηση χρηματικών απαιτήσεων, η δε αναγκαστική εκτέλεση, την οποία επιχειρεί η καθ' ης άγει στην ικανοποίηση χρηματικής απαίτησης, δηλαδή είναι έμμεση εκτέλεση, οπότε δεν επιτρέπεται η αίτηση αναστολής κατά των πράξεων της εκτελεστικής διαδικασίας. Αντιθέτως, η αίτηση αναστολής εκτέλεσης της διαταγής πληρωμής παραδεκτώς εισάγεται προς συζήτηση ενώπιον του καθ' ύλην και κατά τόπον αρμοδίου Δικαστηρίου, για να συζητηθεί κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων (άρθρα 632 παρ.3 και 686 επ. ΚΠολΔ), στηριζόμενη στο άρθρο 632 παρ.3 ΚΠολΔ, δεδομένου μάλιστα ότι η ανακοπή ασκήθηκε εμπρόθεσμα κατ' άρθρο 632 παρ.2 ΚΠολΔ, δηλαδή εντός της προθεσμίας των δεκαπέντε εργάσιμων ημερών από την επίδοση αντιγράφου της διαταγής πληρωμής στην οφειλέτρια και ήδη αιτούσα, εφ' όσον η επίδοση έγινε την 3.4.2019 (έκθεση επίδοσης υπ' αρ. 9269B'/3.4.2019 του δικαστικού επιμελητή στο Εφετείο Πειραιώς Χρήστου Ντεϊμεντέ) και η ανακοπή

ασκήθηκε την 8.4.2019. Είναι νομικά βάσιμη, πλην του αιτήματος να καταδικασθεί η καθ' ης στα δικαστικά έξοδα της αιτούσας, το οποίο είναι νομικά αβάσιμο, εφ' όσον κατ' άρθρο 84 παρ.2 εδ.γ' ν.4194/2013 στην παρούσα δίκη τα δικαστικά έξοδα θα βαρύνουν την αιτούσα ανεξαρτήτως της ευδοκίμησης ή απόρριψης της αίτησης. Επομένως, πρέπει να εξετασθεί περαιτέρω και ως προς τη νομική και ουσιαστική βασιμότητα των λόγων της ανεξαρτήτως της αριθμησης και του χαρακτηρισμού τους στο δικόγραφο της αίτησης.

Κατ' άρθρο 33 ΚΠολΔ διαφορές που αφορούν την ύπαρξη ή το κύρος δικαιοπραξίας εν ζωή, και όλα τα δικαιώματα που πηγάζουν από αυτήν, μπορούν να εισαχθούν και στο δικαστήριο, στην περιφέρεια του οποίου βρίσκεται ο τόπος κατάρτισης της δικαιοπραξίας ή εκπλήρωσης της παροχής. Στο ίδιο δικαστήριο μπορούν να εισαχθούν και οι διαφορές για αρνητικό διαφέρον, καθώς και για αποζημίωση εξαιτίας πταίσματος κατά τις διαπραγματεύσεις. Κατ' άρθρο 321 ΑΚ εάν η παροχή είναι χρηματική, σε περίπτωση αμφιβολίας ο οφειλέτης πρέπει να την καταβάλει στον τόπο, όπου κατοικεί ο δανειστής, κατά το χρόνο της καταβολής. Εάν η απαίτηση προέρχεται από την άσκηση του επαγγέλματος του δανειστή, αντί για τον τόπο της κατοικίας ισχύει ο τόπος της επαγγελματικής του εγκατάστασης. Στην προκειμένη περίπτωση με τον πρώτο λόγο της ανακοπής της η ανακόπτουσα και ήδη αιτούσα ισχυρίζεται ότι ο Δικαστής του Μονομελούς Πρωτοδικείου Μυτιλήνης ήταν αναρμόδιος να εκδώσει την προσβαλλόμενη διαταγή πληρωμής. Ειδικότερα, ισχυρίζεται τα εξής: Από κανένα προσκομιζόμενο έγγραφο δεν προκύπτει κατά ποιό τρόπο κατέστη κατά τόπον αρμόδιο το Μονομελές Πρωτοδικείο Μυτιλήνης. Ακόμη και αν ήθελε θεωρηθεί ότι η κατά τόπον αρμοδιότητα του Δικαστηρίου αυτού συμφωνήθηκε με όρο που ετέθη επί ενός εκάστου των τιμολογίων-δελτίων αποστολής, τα οποία εξέδωσε η καθ' ης και δυνάμει των οποίων εκδόθηκε η προσβαλλόμενη διαταγή πληρωμής, τα παραστατικά αυτά δεν υπεγράφησαν ούτε από νόμιμο εκπρόσωπο της αιτούσας ούτε από εξουσιοδοτημένο για την υπογραφή τους υπάλληλό της και γι' αυτό δεν είναι δυνατό να τη δεσμεύει μία τέτοια δικονομική σύμβαση σύμφωνα με τα ειδικότερα εκτιθέμενα στο δικόγραφο της αίτησης. Επίσης, τα δύο υπ' αρ. ....10.2018 και ....10.2018 τιμολόγια -δελτία αποστολής δεν φέρουν οποιαδήποτε υπογραφή εκ μέρους της αιτούσας και επομένως δεν χωρεί αμφιβολία ότι η αιτούσα δεν αποδέχθηκε τους αναγραφόμενους σε αυτά όρους. Περαιτέρω, ακόμη και αν θεωρηθεί ότι η αιτούσα αποδέχθηκε το υπ' αρ. ....10.2018 τιμολόγιο παροχής υπηρεσιών της εταιρία «...», στο παραστατικό αυτό δεν υπάρχει όρος, σύμφωνα με τον οποίο κατέστη αρμόδιο το παρόν Δικαστήριο για την επίλυση διαφορών, που απορρέουν από τη σύμβαση. Επομένως, κατά τόπον αρμόδιο είναι το Δικαστήριο της έδρας της αιτούσας, η οποία έχει τη δικονομική θέση της

εναγομένης. Για τους λόγους αυτούς η προσβαλλόμενη διαταγή πληρωμής πρέπει να ακυρωθεί. Η αιτούσα τάσσει τον λόγο αυτό της ανακοπής δεύτερο στη σειρά αλλά πρέπει να εξετασθεί πρώτος, εφ' όσον αναφέρεται στην ύπαρξη ή μη αρμοδιότητας του εκδόσαντος την προσβαλλόμενη διαταγή πληρωμής δικαστή, δηλαδή αναφέρεται σε ζήτημα θεμελιωδέστερο αυτού που προβάλλεται με τον άλλο, αριθμούμενο ως πρώτο λόγο της ανακοπής, δηλαδή την έλλειψη εγγράφων, δυνάμει των οποίων θα μπορούσε να εκδοθεί η προσβαλλόμενη διαταγή πληρωμής. Με αυτό το περιεχόμενο ο πρώτος λόγος της ανακοπής είναι νομικά αβάσιμος. Ειδικότερα, με αληθή υποτιθέμενα όσα ισχυρίζεται η αιτούσα, δηλαδή ακόμη και εάν δεν συνήφθη καμία δικονομική σύμβαση μεταξύ των διαδίκων, δυνάμει της οποίας το παρόν Δικαστήριο να έχει καταστεί αρμόδιο για την επίλυση των διαφορών από τη μεταξύ τους σύμβαση, η αρμοδιότητα του Δικαστή του Δικαστηρίου αυτού για την έκδοση της προσβαλλόμενης διαταγής πληρωμής θεμελιώνεται ευθέως στο νόμο και δη στο συνδυασμό των άρθρων 321 ΑΚ και 33 ΚΠολΔ. Η αιτούσα είναι οφειλέτρια χρηματικής παροχής με δανείστρια την καθ' ης η αίτηση. Εφ' όσον, όπως ισχυρίζεται η αιτούσα, δεν συμφωνήθηκε μεταξύ τους ότι ορισμένο Δικαστήριο θα ήταν κατά τόπον αρμόδιο, και επειδή δεν επικαλείται τη δημιουργία άλλης πρακτικής στις μεταξύ τους συναλλαγές ως προς τον τόπο εκπλήρωσης της δικής της χρηματικής οφειλής, τόπος εκπλήρωσης παραμένει αυτός της έδρας της δανείστριας εταιρίας και ήδη καθ' ης, δηλαδή η ... (άρθρο 321 ΑΚ), και συνακόλουθα κατά τόπον αρμόδιο δικαστήριο για την εκδίκαση των ενδίκων διαφορών, οι οποίες πηγάζουν από τη μη καταβολή της χρηματικής οφειλής της οφειλέτριας και ήδη αιτούσας, είναι το παρόν Δικαστήριο (άρθρο 33 ΚΠολΔ). Επομένως, ο Δικαστής του Δικαστηρίου αυτού ήταν κατά τόπον αρμόδιος για την έκδοση της προσβαλλόμενης διαταγής πληρωμής και ως εκ τούτου ο πρώτος λόγος της ανακοπής είναι απορριπτέος.

Από το συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 443, 623 και 624 ΚΠολΔ προκύπτει ότι, για να εκδοθεί διαταγή πληρωμής, πρέπει η απαίτηση και το ποσόν της να αποδεικνύονται από δημόσιο ή ιδιωτικό έγγραφο. Για να έχουν αποδεικτική ισχύ τα ιδιωτικά αποδεικτικά έγγραφα, με βάση τα οποία ζητείται η έκδοση της διαταγής πληρωμής, πρέπει να έχουν την ιδίοχειρη υπογραφή του εκδότη. Ως εκδότης νοείται κατ' άρθρο 443 ΚΠολΔ εκείνος, ο οποίος αναλαμβάνει υποχρεώσεις από το έγγραφο. Από αυτό συνάγεται ότι ειδικώς τα τιμολόγια που εκδίδονται στις συναλλαγές, κυρίως για φορολογικούς λόγους, δεν μπορούν να έχουν αποδεικτική δύναμη για εκείνον, στο όνομα του οποίου εκδόθηκαν από τον πωλητή, εάν δεν φέρουν την υπογραφή του φερόμενου ως αγοραστή για το νόμιμο της έκδοσής ή για την κατάρτιση της σύμβασης ή για την παραλαβή των εμπορευμάτων που αναφέρονται σε αυτά, διότι έτσι τα παραστατικά αυτά δεν έχουν εκδοθεί από τον

αγοραστή ούτε φέρουν την υπογραφή του ή ορισμένου υπαλλήλου, αντιπροσώπου ή του νομίμου εκπροσώπου, εάν έχουν εκδοθεί στο όνομα νομικού προσώπου. Δηλαδή με μόνα τα τιμολόγια του πωλητή δεν επιτρέπεται η έκδοση διαταγής πληρωμής, διότι δεν αποδεικνύεται από αυτά η κατάρτιση της σύμβασης πωλήσεως, η οποία αποτελεί την αιτία της χρηματικής απαίτησης, ούτε η παραλαβή από τον αγοραστή των εμπορευμάτων που αναγράφονται σε αυτά. Τα τιμολόγια αυτά δεν είναι υπογεγραμμένα από τον αγοραστή και μάλιστα κατά τρόπο, από τον οποίο να προκύπτει ότι αποδέχεται την οφειλή του. Εάν όμως τα στοιχεία των τιμολογίων και κυρίως η κατάρτιση της σύμβασης και εφ' όσον πρόκειται για σύμβαση πωλήσεως η παραλαβή από τον αγοραστή των πωληθέντων πραγμάτων αποδεικνύονται από άλλα συνοδευτικά έγγραφα, π.χ. από δελτία αποστολής, τότε με βάση το συνδυασμό των τιμολογίων και των συνοδευτικών εγγράφων, που έχουν αποδεικτική ισχύ, επιτρέπεται να ζητηθεί και να εκδοθεί διαταγή πληρωμής, διότι έτσι αποδεικνύεται εγγράφως η ύπαρξη της απαίτησης. Εάν επί των ανωτέρω εγγράφων δεν υπέγραψε ο οφειλέτης ως παραλήπτης αλλά τρίτο πρόσωπο, εξουσιοδοτημένος υπάλληλος, προστηθείς ή αντιπρόσωπός του, πρέπει, για να επιτρέπεται η έκδοση διαταγής πληρωμής, να αποδεικνύεται η εντολή προς τον τρίτο ή η πληρεξουσιότητα από δημόσιο ή ιδιωτικό έγγραφο. Η προϋπόθεση αυτή επιβάλλεται και από την αρχή της ασφάλειας των συναλλαγών, διότι διαφορετικά ο φερόμενος ως αντιπροσωπευόμενος οφειλέτης, δεσμεύεται υπέρμετρα χωρίς να υπάρχει προηγούμενη καθαρή δήλωση της βούλησής του για αντιπροσωπευτική διάθεση (ΑΠ 1342/2017, ΑΠ 872/2017, ΑΠ 1480/2007, ΕφΑθ 3927/2003, ΕφΘεσ 922/2005 ΤΝΠ Νόμος, Στ. Πανταζόπουλος, Η ανακοπή κατά διαταγής πληρωμής, εκδ.2013, σελ. 74-75). Στην προκειμένη περίπτωση με τον δεύτερο λόγο της ανακοπής της η ανακόπτουσα και ήδη αιτούσα ισχυρίζεται ότι οι μοναδικοί νόμιμοι εκπρόσωποί της είναι ο πρόεδρος και η διευθύνουσα σύμβουλος της ... αντίστοιχα, οι οποίοι δεσμεύουν την εταιρία με την υπογραφή τους, είτε έκαστος χωριστά είτε από κοινού, πλην όμως τα τιμολόγια-δελτία αποστολής, δυνάμει των οποίων εκδόθηκε η προσβαλλόμενη διαταγή πληρωμής δεν φέρουν την υπογραφή ορισμένου των δύο νομίμων εκπροσώπων της ούτε την εταιρική σφραγίδα, από την οποία θα προέκυπτε η εξουσιοδότηση άλλου προσώπου να αποδεχθεί τα παραστατικά αυτά. Συνεπώς, κατά τον ισχυρισμό της αιτούσας, πρόκειται για ανυπόγραφα παραστατικά ενώ ορισμένα εξ αυτών, τα οποία αναφέρονται ειδικότερα στο υπό κρίση δικόγραφο, φέρουν τη μονογραφή και τα αρχικά γράμματα του υπαλλήλου της ..., ο οποίος όμως δεν ήταν εξουσιοδοτημένος να εκπροσωπεί και να δεσμεύει την αιτούσα εταιρία. Γι' αυτό το λόγο, η αιτούσα ισχυρίζεται ότι δεν προκύπτει από έγγραφα η οφειλή της προς την καθ' ης, ώστε να επιτρέπεται η έκδοση της προσβαλλόμενης διαταγής

πληρωμής, η οποία ως εκ τούτου πρέπει να ακυρωθεί. Με αυτό το περιεχόμενο ο δεύτερος λόγος της ανακοπής είναι νομικά βάσιμος, στηριζόμενος στα άρθρα 443, 623 και 624 ΚΠολΔ και επομένως πρέπει να εξετασθεί περαιτέρω και ως προς την ουσιαστική βασιμότητά του.

Από την εκτίμηση της ένορκης κατάθεσης του μάρτυρα ανταποδείξεως ..., η οποία ελήφθη νομίμως στο ακροατήριο -δεν ζητήθηκε η εξέταση μάρτυρα αποδείξεως- και από την εκτίμηση των προσκομισθέντων εγγράφων, περιλαμβανομένης της υπ' αρ. ....5.2019 ένορκης βεβαίωσης των ... και ... ενώπιον της συμβολαιογράφου Μεσολογγίου ..., για τη λήψη της οποίας δεν απαιτούνταν κλήτευση, εφ' όσον πρόκειται για διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων, πιθανολογήθηκαν τα ακόλουθα: Οι διάδικοι είναι εταιρίες παραγωγής και εμπορίας τυροκομικών προϊόντων. Η μεν αιτούσα εδρεύει στη ... και έχει τις εγκαταστάσεις της στο ... η δε καθ' ης εδρεύει στην .... Επί σειρά ετών η αιτούσα προμηθεύεται τυροκομικά προϊόντα από την καθ' ης. Το φθινόπωρο του έτους 2018 η καθ' ης πώλησε και παρέδωσε σταδιακά στην αιτούσα ποσότητες τυροκομικών προϊόντων αξίας 219.955,97 ευρώ αλλά η αιτούσα δεν κατέβαλε το τίμημα με συνέπεια η καθ' ης να ζητήσει και να επιτύχει την έκδοση της προσβαλλόμενης διαταγής πληρωμής, δηλαδή της διαταγής πληρωμής υπ' αρ. ....3.2019 του Δικαστή του Δικαστηρίου αυτού. Με αυτήν η αιτούσα διατάχθηκε να καταβάλει στην καθ' ης το χρηματικό ποσό των 219.955,97 ευρώ πλέον τόκων από 16.2.2019 (ημερομηνία που έταξε η καθ' ης με εξώδικη δήλωση για την πληρωμή της οφειλής) και εξόδων. Τα έγγραφα, στα οποία στηρίχθηκε η έκδοση της διαταγής πληρωμής και τα οποία αναφέρονται στο κείμενό της, είναι τα εξής: α) το υπ' αρ. ....9.2018 τιμολόγιο-δελτίο αποστολής με το συνημμένο υπ' αρ. ....9.2018 τιμολόγιο παροχής υπηρεσιών της εταιρίας «....» αξίας 70.760,79 ευρώ, περιλαμβανομένου του ΦΠΑ, β) το υπ' αρ. ....10.2018 τιμολόγιο-δελτίο αποστολής με το συνημμένο υπ' αρ. ....10.2018 τιμολόγιο παροχής υπηρεσιών της εταιρίας «Μεταφορική Καλλονής Α.Ε.» αξίας 79.108,84 ευρώ, περιλαμβανομένου του ΦΠΑ, γ) το υπ' αρ. ....10.2018 τιμολόγιο-δελτίο αποστολής με το συνημμένο υπ' αρ. ....10.2018 τιμολόγιο παροχής υπηρεσιών της εταιρίας «....» αξίας 44.942,66 ευρώ, περιλαμβανομένου του ΦΠΑ και δ) το υπ' αρ. ... Η πρόσθεση της αξίας των τεσσάρων τιμολογίων-δελτίων αποστολής αποδίδει άθροισμα 219.955,97 ευρώ. Ως προς το ζήτημα της υπογραφής των παραστατικών από την αιτούσα και ειδικότερα από πρόσωπα, εξουσιοδοτημένα να την εκπροσωπούν, σημειωτέα τα ακόλουθα. Στο υπ' αρ. ... υπάρχει η μονογραφή του ... και η ημερομηνία 24.10.2018. Σε αυτό το παραστατικό της μεταφορικής εταιρίας αναγράφονται οι ποσότητες των προϊόντων που πωλήθηκαν και απεστάλησαν στην αιτούσα δυνάμει των δύο παραπάνω, δηλαδή των υπ' αρ. ....10.2018 και .... Ο μεν

πρώτος είναι εργάτης ο δε δεύτερος χειριστής ανυψωτικού μηχανήματος. Παρέλαβαν τα εμπορεύματα για λογαριασμό της αγοράστριας και ήδη αιτούσας εταιρίας και υπέγραψαν τα ανωτέρω παραστατικά, όπως οι ίδιοι ανέφεραν στην προαναφερθείσα ένορκη βεβαίωσή τους. Πιθανολογήθηκε ότι δεν ενήργησαν κατ' αυτό τρόπο αυθαίρετα αλλά κατ' εντολή της διοίκησης της αιτούσας εταιρίας, δεδομένου ότι ο πρόεδρος της αιτούσας ... και η διευθύνουσα σύμβουλος της ... λόγω της εργασίας τους στην έδρα της εταιρίας στη ... δεν είναι δυνατό να βρίσκονται στο τυροκομείο της εταιρίας στο ... και να υπογράφουν τα παραστατικά των συναλλαγών της εταιρίας για την παραλαβή γάλακτος, τυριού και συναφών προϊόντων. Γι' αυτές τις απλές διαχειριστικές ενέργειες είναι παγίως εξουσιοδοτημένα τα μέλη του προσωπικού της εταιρίας, τα οποία εργάζονται στο τυροκομείο κατά το χρόνο παράδοσης και παραλαβής των εμπορευμάτων. Αυτό είναι αναμενόμενο και συνάδει όχι μόνον με το περιεχόμενο της ανωτέρω ένορκης βεβαίωσης αλλά και με τα αυτεπαγγέλτως λαμβανόμενα υπ' όψιν διδάγματα της κοινής πείρας (άρθρο 336 παρ.4 ΚΠολΔ) σχετικά με τη λειτουργία των ανωνύμων εταιριών. Η χορήγηση της εξουσίας στα μέλη του προσωπικού της αιτούσας να παραλαμβάνουν εμπορεύματα και να υπογράφουν τα σχετικά παραστατικά, δεσμεύοντας έτσι την εταιρία, δεν χορηγήθηκε γραπτώς αλλά προφορικά. Η προφορική χορήγηση της πληρεξουσιότητας είναι νόμιμη κατ' άρθρο 217 παρ.2 ΑΚ, διότι και η σύμβαση πώλησης των κινητών πραγμάτων (τυροκομικά προϊόντα), στην παραλαβή των οποίων αναφέρεται η πληρεξουσιότητα, είναι άτυπη. Αυτή η αντιμετώπιση του ζητήματος υπαγορεύεται και από την τεολογική ερμηνεία του άρθρου 623 ΚΠολΔ, διότι ο νομοθέτης αποβλέπει και στη θεραπεία των συναλλακτικών αναγκών, οι οποίες απαιτούν ταχύτητα προκειμένου για εμπορικές συναλλαγές. (ΕφΠατρ 353/2007 ΤΝΠ Νόμος, ΠολΠρΑθ 1979/2010). Μάλιστα, η αιτούσα επικαλείται μεν ότι οι δύο υπάλληλοί της, οι οποίοι υπέγραψαν τα επίμαχα παραστατικά, δεν ήταν νόμιμοι εκπρόσωποί της και δεν δικαιούταν να τη δεσμεύουν με την υπογραφή της αλλά το περιεχόμενο της ένορκης βεβαίωσης, την οποία προσκομίζει, άγει προς την αντίθετη κατεύθυνση. Αμφότεροι οι ανωτέρω υπάλληλοι της εταιρίας βεβαίωσαν ενόρκως ότι τα εμπορεύματα που αποστέλλονται από διάφορες εταιρίες στην αιτούσα δεν παραλαμβάνονται από συγκεκριμένο υπάλληλο αλλά από τον εκάστοτε υπάλληλο βάρδιας και ότι αυτοί έθεσαν την υπογραφή τους επί των επίμαχων παραστατικών προς εξυπηρέτηση της παραλαβής των εμπορευμάτων. Δηλαδή, κατέστησαν σαφές ότι με βάση τον τρόπο λειτουργίας της εταιρίας, ως υπάλληλοι βάρδιας, ήταν προφορικά εξουσιοδοτημένοι από τη διοίκηση της εταιρίας να παραλάβουν τα πωληθέντα από την καθ' ης εμπορεύματα και επομένως να υπογράψουν τα σχετικά παραστατικά. Επομένως, πιθανολογήθηκε το αντίθετο από αυτό που προσπάθησε να αποδείξει η αιτούσα εταιρία επί του

εξεταζομένου λόγου της ανακοπής. Συνεπώς, ο δεύτερος λόγος της ανακοπής είναι ουσιαστικά αβάσιμος. Εφ' όσον δεν πιθανολογήθηκε η ευδοκίμηση κάποιου από τους λόγους της ανακοπής, οι οποίοι περιέχονται στο δικόγραφο της υπό κρίση αίτησης αναστολής που άσκησε η ανακόπτουσα, δεν επιτρέπεται να προχωρήσει το Δικαστήριο στην έρευνα της βλάβης που ενδέχεται να υποστεί αυτή από την εκτέλεση της προσβαλλόμενης διαταγής πληρωμής. Μετά ταύτα, πρέπει η υπό κρίση αίτηση αναστολής να απορριφθεί ως ουσιαστικά αβάσιμη και να καταδικαστεί η αιτούσα στα δικαστικά έξοδα της καθ' ης, διότι πέραν της ήττας της, στην παρούσα δίκη τα δικαστικά έξοδα βαρύνουν πάντοτε τον αιτούντα (άρθρο 84 παρ.2 εδ.γ' ν.4194/2013), όπως ορίζεται ειδικότερα στο διατακτικό.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ αντιμωλία των διαδίκων.

ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ την αίτηση.

ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ την αιτούσα στα δικαστικά έξοδα της καθ' ης, τα οποία ορίζει στο ποσόν των -280- διακοσίων ογδόντα ευρώ.

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίστηκε και δημοσιεύθηκε στη Μυτιλήνη σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του την 3.6.2019 χωρίς την παρουσία των διαδίκων και των πληρεξουσίων δικηγόρων τους και με τη σύμπραξη για τη δημοσίευση και μόνον της Γραμματέως

Ο ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ